

69. Förtrodeliga band.

(Upptecknad af *Alfhild Silverstolpe*.)

Om *uppställningen* se »Så hafre», nr 93!

1. Jag gick mej ut en af-ton ut - i en lund så grön. Jag
II. 2. grön. Där möt - te mej en flic - ka så fa - ger och så skön skön
3. 4. 5. 6. 7.
8. 9. 10. 11. 12. 13.
skön. Där möt - te mej en flic - ka så fa - ger och så skön.

Ringen går medsols; innemännen gå motsols under höttfäste med vänster hand. Vid 2 hälsar hvarje inneman med en bugning en flicka, som strax stiger inom ringen och blir stående framför gossen.

: Hon lofvade mej sitt hjärta, hon lofvade mej sin hand. :|
Vi knöto, vi knöto förtrodeliga band band band.
Vi knöto, vi knöto förtrodeliga band.

Då ordet *hand* första gången säges, slår gossen bekräftande sin högra hand i flickans högra och kvarhåller densamma. Då nämnda ord säges andra gången, gör han på samma sätt med den vänstra. Vid 2 skjuter gossen flickans vänstra hand bakåt och drar samtidigt hennes högra hand åt sig. Vid 3 skjuter han åter flickans högra hand bakåt och drar hennes vänstra åt sig. Dessa rörelser utföras växelvis vid 4, 5 o. s. v. till reprisens slut.

: De banden, som vi knöto, dem ingen lossa kan. :|
Blott döden, blott döden kan lossa dessa band band band.
Blott döden, blott döden kan lossa dessa band.

Med händerna fortfarande korslagda galoppera båda från 1 med hoppsteg sida vid sida motsols utefter ringen.

Sista reprisen utföres på samma sätt som sista afdelningen af andra versen.

Gossarna stiga ut i ringen. Flickorna stanna inne. Leken tages om med de smärre ordförändringar, som äro nödvändiga.